

»Der har i Udvalget været rejst Tvivl, om kgl. Gesandt i Stockholm Hr. Erik Scavenius ved sin Indtræden i Landstinget som Iste Suppleant efter afdøde Landstingsmand Herman Trier opfyldte de i Grundloven fastsatte Betingelser for Valgbarhed. — Udvalget har i denne Anledning foretaget en Del Undersøgelser, hvorom henvises til de nedenfor aftrykte Bilag*), ligesom det har søgt at udrede, om den som Følge af Hr. Erik Scavenius, Udnævnelse til dansk Gesandt i Udlandet skete Fraflytning maatte medføre særegne Forhold med Hensyn til Bedømmelsen af hans Valgbarhed. — Hvorvidt hans Stilling som Gesandt retteligen kan forenes med et Landstingsmandat, er et Spørgsmaal, der ikke hører under Landstingets Afgørelse. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om hans Bopæl her i Landet maa det anses for godtgjort, at Hr. Erik Scavenius paa det Tidspunkt, da han i 1920 valgtes som Suppleant, havde fast Bopæl her i Landet, at han har bevaret denne Bopæl indtil sin Udnævnelse som Gesandt i Stockholm i 1924, at han siden dette Tidspunkt paa sin Ejendom Voergaard har en fuldt møbleret Lejlighed til Raadighed, hvor han, naar hans Tjeneste tillader det, tager Ophold med sin Husstand, at han imidlertid ikke er opført paa Valglisten og siden Juli Kvartal 1924 ikke har været ansat til personlig Skat her i Landet. — Under Hensyn til de særegne Forhold, der er til Stede for Hr. Erik Scavenius som dansk Udsending, samt hans til Udvalget afgivne Erklæring (Underbilag til Bilag 1) tør det herefter ikke antages, at Hr. Scavenius har opgivet sin Bopæl paa Voergaard, og Udvalget indstiller derfor til Landstinget at anerkende ham som Medlem af Tinget.«

Indstillingen om Godkendelse af kongelig Gesandt og befuldmægtiget Minister i Stockholm Erik Scavenius som Medlem af Tinget vedtoges enstemmigt ¹¹/₁₁ (L. Sp. 308). (Ordfører: Karberg).

2. Efter at 10. landstingsvalgte Medlem, Redaktør Harald Jensen, var afgaaet ved Døden den 18. Oktober 1925 (L. Sp. 100), indtraadte Formand for Dansk Arbejdsmandsforbund M. C. Lyngsie, der ved Valget af landstingsvalgte

*) Se Till. B. Sp. 41.